

21. SØNDAG EFTER PINSE

Indgangsvers (Est 13,9-11)

Alt beror på din vilje, Herre, og der er ingen som kan modstå din vilje. For du har skabt alt, himlen og jorden og alt hvad der rummes indenfor himlens grænser. Du er Herre over alt.

V. (Sl 119) Salige er de, hvis livsførelse er uplettet, de som vandrer efter Herrens lov. Ære være.

Kirkebøn

Herre, vi beder dig, beskyt med stadig omsorg dit folk, at det ved din beskyttelse må være fri for al modgang og ved gode gerninger vise sin kærlighed til dit navn. Ved vor Herre.

Epistel (Ef 6,0-17)

Brødre! Vær stærke i Herren og i hans mægtige styrke. Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet. Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I kan stå imod på den onde dag, overvinde alt og bestå. Så stå da fast, spænd sandhed som bælte om lænden, og ifør jer retfærdighed som brynje, og tag som sko på fødderne villighed til at gå med fredens evangelium. Overalt skal I løfte troens skjold, hvormed I kan slukke alle den Ondes brændende pile. Grib frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord.

Graduale (Sl 90)

Herre, du er blevet vor tilflugt fra slægt til slægt. Før bjergene blev til, eller jorden og verden blev dannet, fra evighed og indtil evighed er du, Gud. Halleluja, Halleluja. (Sl 114) Israel drog ud fra Ægypten, Jacobs hus fra det fremmede folk. Halleluja.

Evangelium (Matt 18,23-35)

På den tid fortalte Jesus sine disciple denne lignelse: »Himmeriget ligner en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere. Da han begyndte på regnskaberne, blev en, der skyldte ti tusind talenter, ført frem for ham.

Da han ikke havde noget at betale med, befalede hans herre, at han og hans kone og børn og alt, hvad han ejede, skulle sælges, og gælden betales. Men tjeneren kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig det alt sammen. Så fik den tjeners herre medynk med ham og lod ham gå og eftergav ham gælden. Men da den tjener gik ud, traf han en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer. Og han greb ham i struben og sagde: Betal, hvad du skylder! Hans medtjener kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig. Det ville han ikke, men gik hen og lod ham kaste i fængsel, indtil han fik betalt, hvad han skyldte. Da hans medtjenere nu så, hvad der var sket, blev de meget bedrøvede og gik hen og forklarede deres herre alt, hvad der var sket. Da kaldte hans herre ham for sig og sagde: Du onde tjener, al den gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det. Burde du så ikke også forbarme dig over din medtjener, ligesom jeg forbarmede mig over dig? Og hans herre blev vred og overlod ham til bødlerne, indtil han fik betalt alt, hvad han skyldte. Sådan vil også min himmelske fader gøre med hver eneste af jer, der ikke af hjertet tilgiver sin broder.«

Offertorium (Job 1)

Der var i landet Hus en mand ved navn Job, oprigtig, retfærdig og gudfrygtig. Og Satan forsøgte at friste ham, og der blev givet ham magt af Herren over hans formue og hans legeme; og han ødelagde al hans ejendom og hans sønner. Han slog også hans legeme med onde bylder.

Stillebøn

Modtag nådigt, Herre, det offer, hvorved du både har villet forsones og ved din mægtige kærlighed atter skænke os frelse. Ved vor Herre.

Treenigheds præfation bedes.

Kommunionsvers (Sl 119)

Min sjæl hviler i din frelse, og jeg har troet på dit ord. Hvornår vil du dømme mine forfølgere? De uretfærdige mennesker har forfulgt mig. Hjælp mig, Herre, min Gud!

Slutningsbøn

Efter at have fået del i udødelighedens næring, beder vi dig, Herre, at vi med rent hjerte må forfølge det som vi har modtaget med munden. Ved vor Herre.